

[Axel Christensen.]

ved at økonomisere saa meget med Forbruget af de paagældende Varer som muligt.

Jeg skal lige saa lidt som de foregaaende Talere komme ind paa Enkeltheder i Forslaget. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at en betydelig Del af Forslaget jo omhandler Varegrupper, som ikke kan henregnes til de absolutte Livsfornødenheder, men derfor kan det godt være, at vi er flere her i denne Sal, som ikke vilde fordele de Millioner, her er Tale om, paa nøjagtigt samme Maade, som den højtærede Finansminister har gjort det. Jeg ser imidlertid paa Forslaget som et samlet Hele, og jeg tænker, at hvis man optog en Forhandling med den højtærede Finansminister om en Ompostering, vilde man møde en saglig Begrundelse for den Fordeling, der er foreslaaet.

Jeg erkender, at naar saa store Millionbeløb skal skaffes til Veje gennem Forbrugsafgifter, er der ikke Tid til en detailleret Gennemgang, idet Ordningen af Hensyn til de Forretninger, som handler med de paagældende Varer, skal træffes paa saa kort Tid, praktisk talt i Løbet af faa Timer. I den Retning maa vi lade Ansvar et hvile hos Regeringen og specielt hos den højtærede Finansminister, og det er ogsaa mit Indtryk, at Ministeren tager sit Ansvar. Jeg tænker her ogsaa paa det nærmere Arrangement med at føre Loven ud i Livet, men for ikke at blive misforstaaet vil jeg tilføje, at jeg har Tillid til, at den højtærede Finansminister vil gøre, hvad han kan, for at de Forretninger og Virksomheder, som berøres af Loven, kan komme igennem paa saa god og praktisk en Maade som muligt.

Jeg hilser med Tilfredshed, at Ministeren har erklæret sig indforstaaet med, at Afgiftsbeløbene opføres særskilt paa Regningen i de paagældende Forretninger. Det betyder for det første, at de nuværende Varepriser ikke skal omregnes i Forretningerne, men at de Grundpriser, Forretningerne har paa deres Varer i Dag, faar Lov til at blive staaende uforandret, og for det andet vil denne Postering med de 11 pCt.s Tillæg paa Regningen til enhver Tid minde os alle om, at denne ekstraordinære Lovgivning bør annulleres, saa snart den ekstraordinære Tid er forbi.

Vi kan fra vor Side billige Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Indvirkningen paa Pristallet. Vi finder det rigtigt, at man, naar der er Tale om en Forhøjelse af saa ekstraordinær Karakter, tilsidesætter den sædvanlige Opfattelse, at hver især skal

have Dækning ved fremtidige Lønreguleringer. Vi hilser ogsaa med Tilfredshed, at Invalidere og Aldersrentenydere med deres smaa tilmaalte Midler er undtaget.

Der er een Ting, vi alle frygter, og det er, at vore Betalingsmidler i Udlandet stadig skal komme til at staa i et skævt Forhold til Landets Indtjeningsevne. Udviklingen paa dette Omraade i den sidste Tid varsler jo ikke godt, men jeg er klar over, at dette Forslag er af en saadan Karakter, at det begrænser Forbruget paa disse Omraader for adskillige Medborgeres Vedkommende. Man vil uden Tvivl se sig nødsaget til at udvise Sparsommelighed, efterhaanden som de paagældende Varer bliver dyrere og dyrere; og hvad der spares af Valuta paa Køb i Udlandet af saadanne Varer, vil blive til Raadighed til Køb af de Raavarer, som dansk Produktion nødvendigvis maa have indført. Jeg er imidlertid ogsaa klar over, at alt dette maaske er en ringe Trøst for de Forretninger og Brancher, som maa se deres Omsætning gaa ned. Men der er ingen Vej udenom: vi maa se den bitre Sandhed i Øjnene, og vi maa se paa Landets samlede Forbrug, naar vi skal bedømme baade Indkøbs- og Beskatningsforhold, og vi maa af Hensyn til Landets Forsyning med de nødvendige Varer bremse Forbruget i en valutafattig Tid paa de Omraader, hvor det lader sig gøre uden i for høj Grad at forringe Levevilkaarene for hele Befolkningen.

Det er karakteristisk for hele den politiske Situation, at Partiet Venstre heller ikke kan medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse. Venstre ønsker øjensynligt at give Befolkningen Indtrykket af, at en Nedsættelse af Levofoden ikke er paakrævet. Derimod ønsker Regeringspartierne at sige til Befolkningen, at i en vanskelig Tid maa man bøje sig og tage de smaa Savn og Indskrænkninger. Jeg vil gerne for mit eget Vedkommende tilføje, at saafremt vi skal klare os gennem Vanskelighederne, nytter det ikke, at man administrerer Statshusholdningen saadan, at man kun giver Penge ud, man maa ogsaa være villig til at skaffe Dækning. Mit Parti ønsker at sige til Befolkningen, at ingen her i Landet kan undgaa at deltage i de Udgifter og Byrder, som Krigen paalægger os.

Jeg skal saa blot tilføje, at vi maa se paa det foreliggende Lovforslag ud fra det Synspunkt, at det er ekstraordinære Tider. Mit Parti mener, at Lovforslaget har til Formaal at gøre et Skridt i Retning af at bringe Balance baade i Statskassen og med Hensyn til Forbruget, men vi er jo her